

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 75

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 februarie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.361 din 11 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 7 și art. 10—12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice	2—3
Decizia nr. 1.362 din 11 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 ² alin. 3 din Codul de procedură civilă.....	3—5
Decizia nr. 1.363 din 11 decembrie 2008 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă	5—6
Decizia nr. 1.364 din 11 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 ¹ și art. 404 ² din Codul de procedură civilă....	6—7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
57. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului	8—14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
92. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 954/2005 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM	15—16
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
5. — Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna februarie 2009	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.361

din 11 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 7 și art. 10—12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 7 și art. 10—12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, excepție ridicată de Asociația Obștea Moșnenilor Cheia-Olănești în Dosarul nr. 9.346/288/2007 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.346/288/2007, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 7 și art. 10—12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice**, excepție ridicată de Asociația Obștea Moșnenilor Cheia-Olănești într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că instituirea regimului de arie naturală protejată s-a făcut cu încălcarea dreptului său de proprietate, contrar dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (2) teza întâi, ale art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Caracterul inviolabil al proprietății are funcția de a împiedica abuzurile autorităților publice, iar ingerința acestora în sfera dreptului de proprietate privată, având ca efect pierderea sau restrângerea dreptului, nu este posibilă decât prin expropriere pentru cauze de utilitate publică.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 6, 7, 10—12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, al căror cuprins este următorul:

— Art. 6: „*Instituirea regimului de arie naturală protejată este prioritară în raport cu orice alte obiective, cu excepția celor care privesc:*

- asigurarea securității naționale;*
- asigurarea securității, sănătății oamenilor și animalelor;*
- prevenirea unor catastrofe naturale.”;*

— Art. 7: „*Regimul de protecție se stabilește indiferent de destinația terenului și de deținător, iar respectarea acestuia este obligatorie în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, precum și cu alte dispoziții legale în materie.”;*

— Art. 10: „*Modul de constituire și de administrare a ariilor naturale protejate va lua în considerare interesele comunităților locale, facilitându-se participarea reprezentanților acestora în consiliile consultative pentru aplicarea măsurilor de protecție, conservare și utilizare durabilă a resurselor naturale, încurajându-se menținerea practicilor și cunoștințelor tradiționale locale în valorificarea acestor resurse, în beneficiul comunităților locale.”;*

— Art. 11: „*(1) Documentația necesară în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național trebuie să cuprindă:*

- studiul de fundamentare științifică;*
- documentația cadastrală cu limitele ariei naturale protejate, cu evidențierea categoriilor de folosință a terenurilor;*
- avizul Academiei Române.*

(2) Normativul de conținut al documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național se stabilește de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și se aprobă prin ordin al conducătorului acesteia, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Pentru propunerile de situri de importanță comunitară și pentru ariile de protecție specială avifaunistică se completează Formularul Standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/CE și adoptat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 207/2006 privind aprobarea conținutului Formularului Standard Natura 2000 și a manualului de completare al acestuia.”;

— Art. 12: „(1) În momentul primirii documentației necesare instituirii regimului de arie naturală protejată, autoritățile competente pentru protecția mediului trebuie să înștiințeze deținătorii și administratorii de terenuri și să inițieze consultări cu toți factorii interesați.

(2) Până la finalizarea procedurii de instituire a regimului de protecție a ariilor naturale protejate, deținătorii bunurilor cu valoare de patrimoniu natural, indiferent de destinația terenurilor, vor aplica și vor respecta măsurile de protecție, conservare și utilizare stabilite cu caracter provizoriu de autoritățile competente pentru protecția mediului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

Dispozițiile pretins încălcate sunt cuprinse la art. 44 alin. (1) teza întâi și alin. (2) teza întâi referitoare la *garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată*, precum și art. 136 alin. (5) referitoare la *caracterul inviolabil al proprietății private*, din Constituție, art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În esență, autorul excepției susține că dispozițiile criticate instituie regimul de arie naturală protejată prin încălcarea dreptului său de proprietate.

Curtea reține că, așa cum rezultă din cuprinsul art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, scopul reglementării îl constituie garantarea conservării și utilizării patrimoniului natural, care este un obiectiv de interes public major, ceea ce îi conferă legiuitorului legitimarea constituțională să instituie un regim special al ariilor naturale protejate, în temeiul dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, care prevăd că limitele dreptului de proprietate se stabilesc prin

lege. Limitarea dreptului de proprietate poate, în principiu, să restrângă exercițiul dreptului de proprietate, însă cu respectarea cerințelor impuse de art. 53 alin. (2) din Constituție, și anume ca restrângerea să fie necesară într-o societate democratică, să fie proporțională cu situația care a creat-o și fără să aducă atingere existenței dreptului.

Curtea reține că restrângerea exercițiului dreptului de proprietate este justificată. Astfel, din nota de fundamentare a ordonanței menționate rezultă că Guvernul a avut în vedere obligația României ce decurge din angajamentele asumate în procesul de aderare la Uniunea Europeană, de armonizare a legislației naționale în domeniul protecției naturii cu legislația Uniunii. În plus, din conținutul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 rezultă că obiectivul conservării și utilizării patrimoniului natural depășește sfera interesul național. În acest sens, la art. 5 alin. (1) stabilește existența unor arii naturale protejate de interes internațional și comunitar, pe lângă cele de interes național. De asemenea, Curtea constată că restrângerea exercițiului dreptului de proprietate privată nu afectează existența dreptului de proprietate, ale cărui prerogative pot fi exercitate, însă în anumite limite. Astfel, art. 22 alin. (6) din ordonanță prevede că în zonele de protecție integrală, de conservare durabilă și de management durabil pot fi utilizate rațional pajiștile pentru cosit sau pășunat numai cu animale domestice ale proprietarilor terenurilor protejate. Mai mult, actul normativ prevede că proprietarii terenurilor cuprinse în ariile naturale protejate beneficiază de plata unor compensații pentru pierderile generate prin respectarea prevederilor restrictive din planul de management.

Față de toate acestea Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 6, art. 7 și art. 10—12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, excepție ridicată de Asociația Obștea Moșnenilor Cheia-Olănești în Dosarul nr. 9.346/288/2007 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.362

din 11 decembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371² alin. 3
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hoffer Impex” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.605/245/2008 al Judecătorei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.605/245/2008, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hoffer Impex” — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 125, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece permit organului de executare să modifice titlul executoriu, deși numai instanțele de judecată pot pronunța hotărâri judecătorești. Astfel, se aduce atingere dreptului la apărare al debitorului și principiului contradictorialității. Pentru garantarea accesului liber la justiție legiuitorul trebuie să adopte reguli de procedură clare, care să precizeze condițiile și termenul în care justițiabilii își pot exercita drepturile procesuale. Altminteri, executorul judecătoresc este obligat să stabilească reguli procedurale, pe cale jurisprudențială, ceea ce contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție.

Judecătoria Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 371² alin. 3: „*Dacă titlul executoriu conține suficiente criterii în funcție de care organul de executare poate actualiza valoarea obligației stabilite în bani, indiferent de natura ei, se va proceda și la actualizarea ei. În cazul în care titlul executoriu nu conține niciun criteriu, organul de executare va proceda la actualizare în funcție de cursul monedei în care se face plata, determinat de data plății efective a obligației cuprinse în titlul executoriu.*”

Deși autoarea excepției critică dispozițiile legale ca fiind contrare dispozițiilor art. 125 din Constituție referitoare la *statutul judecătorilor*, se constată că, în realitate, critica sa privește dispozițiile art. 126 din Constituție referitoare la *instanțele judecătorești*. Critica de neconstituționalitate vizează și dispozițiile cuprinse la art. 1 alin. (4) referitor la *principiul separației și echilibrului puterilor în stat*, art. 21 referitor la *liberul*

acces la justiție, art. 24 alin. (1) referitor la *dreptul la apărare* din Constituție, precum și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la *accesul la justiție*.

Curtea reține că dispozițiile cuprinse în art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă nu reglementează o procedură de competența instanțelor judecătorești, ci o procedură execuțională, dată în mod firesc în sarcina organului de executare. În cadrul acestei proceduri executorul judecătoresc nu are de soluționat un litigiu, ci de stabilit valoarea actualizată a obligațiilor de plată, potrivit elementelor și criteriilor cuprinse în titlul executoriu. Operația de actualizare efectuată de executorul judecătoresc întrunește elementele unui act juridic administrativ, împotriva căruia persoana care se consideră vătămată în drepturile sale — debitorul sau creditorul obligației de plată — are deschisă calea contestației la executare, potrivit art. 399—404 din Codul de procedură civilă. Pe cale de consecință, Curtea constată că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile supuse controlului încalcă dispozițiile art. 126 din Constituție.

Referitor la criticile de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de acces la justiție prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a dreptului la apărare garantat de art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea constată că și acestea sunt nefondate, întrucât în cursul executării silite debitorul poate fi asistat de un avocat și, în plus, poate formula contestație la executarea silită, ceea ce dă expresie atât dreptului său la apărare, dreptului de acces la justiție, cât și principiului contradictorialității dezbaterilor. De altfel, acest principiu nici nu ar putea avea relevanță în cauză, întrucât el este un principiu de valoare legală, iar nu unul de valoare constituțională.

De asemenea, Curtea Constituțională constată că nu este încălcat nici art. 1 alin. (4) din Constituție, referitor la *principiul separației și echilibrului puterilor în stat*, întrucât prin posibilitatea organului de executare de a actualiza valoarea obligației stabilite în bani, în raport de criteriile cuprinse în titlul executoriu sau, în lipsa acestor criterii, în funcție de cursul monedei în care se face plata, nu se instituie vreo ingerință a altei autorități în activitatea autorității judecătorești, ci, dimpotrivă, dă substanță scopului de ocrotire a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, prin reglementarea unei modalități tehnice de echivalare a obligației stabilite în bani, tocmai pentru a evita perpetuarea unor litigii care au ca sorginte aceeași obligație, dar a cărei valoare se schimbă.

În jurisprudența sa, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 371² alin. 3 teza finală din Codul de procedură civilă. De exemplu: deciziile nr. 177 din 18 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 18 iulie 2002, și nr. 188 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 18 iunie 2003. Precizăm că, deși Curtea s-a pronunțat doar asupra tezei întâi a art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă, dispozițiile cuprinse în teza a doua privesc tot aspecte ce țin de actualizarea obligației stabilite în bani.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice modificarea jurisprudenței, considerentele acelor decizii își mențin valabilitatea și în cauza de față, astfel încât excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371² alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hoffer Impex” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.605/245/2008 al Judecătorei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.363

din 11 decembrie 2008

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Customline Construct” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 35.347/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal răspunde „General Group Expert” — S.R.L. din Timișoara, reprezentată prin Livia Toma, consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă a solicitat respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 23 iunie 2008**, pronunțată în Dosarul nr. 35.347/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Customline Construct” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect procedura insolvenței declanșată împotriva unei societăți comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. 302 din Codul de procedură civilă încalcă dispozițiile art. 16, 20, 21, 22, 24 și 53 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece sancționarea

recurentului cu nulitatea recursului depus la instanța competentă să îl soluționeze reprezintă o restrângere excesivă a dreptului de acces la justiție și la un proces echitabil.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială apreciază că dispozițiile art. 302 din Codul de procedură civilă contravin cerințelor impuse de dreptul comunitar, potrivit cărora instituirea de către legiuitorul național a unei obligații procedurale pur formale, de a cărei respectare depinde validitatea respectivului act, este de natură să îngreudească dreptul recurentului de acces liber la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece prin Decizia nr. 737 din 24 iunie 2008 Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 302 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în partea care prevede „sub sancțiunea nulității”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 302 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Recursul se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității.*”

Excepția de neconstituționalitate se întemeiază pe prevederile constituționale ale art. 16 referitor la *egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *tratatele internaționale privind*

drepturile omului, art. 21 referitor la *accesul liber la justiție*, art. 22 referitor la *dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 24 referitor la *dreptul la apărare* și art. 53 referitor la *restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 737 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008. Prin această decizie Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispoziția „sub sancțiunea nulității” din art. 320 din Codul de procedură civilă este neconstituțională.

În considerentele acelei decizii, Curtea a statuat că „prevederea cuprinsă în art. 302 din Codul de procedură civilă, prin care se sancționează cu nulitate absolută depunerea recursului la altă instanță decât aceea a cărei hotărâre se atacă, apare ca un formalism inacceptabil de rigid, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării căii de atac și să restrângă nejustificat accesul liber la justiție. Sancțiunea este cu atât mai nejustificată cu cât eroarea depunerii recursului la însăși instanța competentă să judece recursul ori la altă instanță decât aceea a cărei hotărâre se atacă este imputabilă nu numai

recurentului, ci și magistratului sau funcționarului care primește cererea de recurs greșit îndreptată, deși are posibilitatea să-l îndrume pe cel în cauză în sensul prevăzut de lege”. Curtea a mai reținut că aplicarea principiilor constituționale privind accesul liber la justiție și folosirea căilor de atac impune ca cererile greșit îndreptate să fie transmise jurisdicției competente să le soluționeze. În sistemul Codului de procedură civilă recursul este conceput ca o cale extraordinară de atac, ca un ultim nivel de jurisdicție în care părțile în litigiu își pot apăra drepturile lor subiective, înlăturând efectele hotărârilor pronunțate în condițiile cazurilor de nelegalitate prevăzute de art. 304 din Codul de procedură civilă. Or, instituirea sancțiunii nulității pentru neîndeplinirea cerinței prevăzute de textul analizat îl lipsește pe acesta, fără o justificare rezonabilă, de posibilitatea de a se examina, pe calea recursului, susținerile sale întemeiate privind modul eronat prin care s-a soluționat, prin hotărârea atacată, litigiul în care este parte.

Față de cele arătate, întrucât Curtea a constatat, printr-o decizie anterioară, neconstituționalitatea dispoziției legale criticate, aceasta, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu mai poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, operând o cauză de inadmisibilitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Customline Construct” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 35.347/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.364

din 11 decembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și art. 404²
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pioneer Transport” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 4.354/328/2007 al Judecătoriei Turda.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 3 iulie 2008**, pronunțată în Dosarul nr. 4.354/328/2007, **Judecătoria Turda a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pioneer Transport” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21, art. 24, art. 53, art. 124 și art. 129. Astfel, este încălcat dreptul la apărare al creditorului, deoarece desființarea formelor de executare nu este de natură să determine, în mod automat, restabilirea situației anterioare, întrucât aceasta se poate dispune numai în cadrul unui proces. Dispozițiile criticate nu permit creditorului să uzeze de toate căile de atac pentru a se apăra, dar ele permit debitorului să obțină un nou titlu executoriu împotriva creditorului, fără a recurge la competența de drept comun a instanțelor de judecată.

Judecătoria Turda apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pioneer Transport” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 4.354/328/2007 al Judecătoriei Turda. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 404¹ și art. 404² din Codul de procedură civilă, dispoziții referitoare la întoarcerea executării silită.

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la *egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 referitor la *accesul liber la justiție*, art. 24 referitor la *dreptul la apărare*, art. 53 referitor la *restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 124 referitor la *înfăptuirea justiției* și art. 129 referitor la *folosirea căilor de atac*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 467 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.084 din 22 noiembrie 2004, a statuat că „dispozițiile art. 404¹ din Codul de procedură civilă se referă exclusiv la cazurile în care a fost desființat titlul executoriu sau însăși executarea silită. Desființarea acestor acte putea fi dispusă numai de instanța judecătorească, în urma examinării temeiniciei și legalității lor. La soluționarea cererii de întoarcere a executării, de asemenea, numai instanțele judecătorești sunt competente să stabilească dacă cel care o solicită este sau nu îndreptățit să obțină restituirea bunului ori a valorii luate prin executarea silită. În această privință, art. 404¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă prevede că «*Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit*». Creditorul are dreptul neîngrădit de a cere în justiție valorificarea creanțelor sale și, la nevoie, executarea silită a acestora, iar debitorul și orice altă persoană interesată au dreptul să conteste, tot în justiție, titlul executoriu și executarea silită însăși”.

Pe de altă parte, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Curtea a reținut că „procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar, în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a înseși executării silită, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 și al art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Ministerul Mediului se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, cu sediul în municipiul București, Bd. Libertății nr. 12, sectorul 5.

(2) Ministerul Mediului aplică strategia și Programul de guvernare 2009—2012, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 31/2008 pentru acordarea încrederii Guvernului, în vederea promovării politicilor în domeniile mediului, gospodăririi apelor și dezvoltării durabile.

(3) Ministerul Mediului realizează politica în domeniile mediului și gospodăririi apelor la nivel național, elaborează strategia și reglementările specifice de dezvoltare și armonizare a acestor activități în cadrul politicii generale a Guvernului, asigură și coordonează aplicarea strategiei Guvernului în domeniile sale de competență, îndeplinind rolul de autoritate de stat, de sinteză, coordonare și control în aceste domenii.

(4) Ministerul Mediului asigură coordonarea interministerială a procesului de elaborare a Strategiei naționale de dezvoltare durabilă, propune adoptarea și urmărește implementarea acesteia.

(5) Ministerul Mediului coordonează activitatea de integrare a cerințelor privind protecția mediului în celelalte politici sectoriale, în concordanță cu cerințele și standardele europene și internaționale.

(6) Ministerul Mediului este desemnat ca autoritate de management pentru Programul operațional sectorial pentru infrastructura de mediu.

Art. 2. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniile sale de activitate, Ministerul Mediului exercită următoarele funcții:

a) de strategie, prin care se elaborează, în conformitate cu politica Guvernului, Strategia națională de dezvoltare durabilă și Strategia în domeniul mediului și gospodăririi apelor;

b) de reglementare, prin care se asigură dezvoltarea cadrului normativ și a celui instituțional pentru realizarea obiectivelor din domeniile sale de activitate;

c) de administrare, prin care se asigură administrarea proprietății publice și private a statului, precum și gestionarea serviciilor pentru care statul este responsabil, în domeniile sale de activitate;

d) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului sau al Guvernului, reprezentarea pe plan intern și extern, în domeniile sale de activitate;

e) de autoritate de stat, prin care se asigură aplicarea și respectarea reglementărilor legale privind organizarea și funcționarea instituțiilor care își desfășoară activitatea în subordinea, sub autoritatea și în coordonarea sa;

f) de coordonare a utilizării asistenței financiare nerambursabile acordate României de Uniunea Europeană în domeniul mediului;

g) de gestionare a creditelor externe, altele decât cele comunitare, în domeniile sale de activitate.

CAPITOLUL II

Atribuții

Art. 3. — (1) În exercitarea funcțiilor sale Ministerul Mediului are următoarele atribuții principale:

1. asigură implementarea politicilor guvernamentale în domeniile sale de activitate, potrivit reglementărilor în vigoare;

2. elaborează strategii și politici în domeniile mediului, gospodăririi apelor și dezvoltării durabile, pe care le supune Guvernului spre adoptare;

3. propune autorităților competente sau, după caz, stabilește, în condițiile legii, instrumentele juridice, instituționale, administrative și economico-financiare pentru stimularea și accelerarea integrării principiilor și obiectivelor de mediu în celelalte politici sectoriale;

4. propune și recomandă autorităților competente sau, după caz, stabilește măsuri care să asigure conformarea politicilor și programelor de dezvoltare regională și locală cu Strategia națională de dezvoltare durabilă și cu obiectivele stabilite prin strategiile pentru protecția mediului și gospodărirea apelor;

5. elaborează documentele de politică publică în domeniile sale de activitate;

6. elaborează proiecte de acte normative și avizează proiecte de acte normative elaborate de alte ministere și autorități ale administrației publice centrale și locale, care privesc sfera sa de competență;

7. emite acte de reglementare în domeniul său de activitate, potrivit prevederilor legale;

8. raportează sau, după caz, informează Comisia Europeană asupra măsurilor legislative adoptate în domeniile reglementate de acquis-ul comunitar de mediu, potrivit domeniilor sale de responsabilitate, suplimentar față de procesul de notificare a măsurilor naționale care transpun acest acquis;

9. coordonează activitatea de avizare, promovare, realizare și monitorizare a investițiilor de protecție a mediului și de gospodărire a apelor;

10. coordonează activitatea de administrare a patrimoniului unităților aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea sa;

11. fundamentează și elaborează programe privind protecția mediului și gospodărirea apelor, în scopul asigurării dezvoltării durabile;

12. asigură, la nivel național, controlul respectării de către persoanele juridice și fizice a reglementărilor din domeniile mediului și gospodăririi apelor;

13. reprezintă Guvernul în relațiile cu organisme interne și internaționale din domeniile mediului, gospodăririi apelor și dezvoltării durabile;

14. asigură organizarea și dezvoltarea activității de cercetare științifică și inginerie tehnologică și stabilește conținutul și prioritățile programelor de dezvoltare și cercetare în domeniile sale de activitate;

15. asigură, în condițiile legii, elaborarea de studii și cercetări necesare domeniilor sale de activitate și acționează pentru valorificarea rezultatelor acestora;

16. asigură, prin compartimentele proprii sau unitățile subordonate, controlul respectării legislației în domeniile protecției mediului, gospodăririi apelor și siguranței în exploatarea barajelor și constată contravențiile pentru nerespectarea acesteia, aplică sancțiunile și, după caz, sesizează organele de urmărire penală, potrivit prevederilor legale;

17. organizează evenimente, elaborează și sprijină editarea publicațiilor de specialitate și de informare din domeniile sale de activitate;

18. organizează și coordonează elaborarea de studii și proiecte pentru investiții în domeniile mediului, gospodăririi apelor, meteorologiei, hidrologiei și hidrogeologiei;

19. identifică și propune indicatori privind dezvoltarea durabilă, mediul și gospodărirea apelor și colaborează cu Institutul Național de Statistică în scopul adaptării continue a statisticii la cerințele naționale și al corelării cu datele statistice internaționale;

20. inițiază, direct sau prin unitățile aflate în coordonarea ori sub autoritatea sa, proiecte de parteneriat public-privat, negociază, semnează și realizează contractele de parteneriat public-privat, în conformitate cu prevederile legale în domeniu;

21. inițiază, negociază și asigură punerea în aplicare a prevederilor tratatelor internaționale din sfera sa de competență, reprezintă interesele statului în diferite instituții și organisme bilaterale și internaționale și dezvoltă relații de cooperare cu instituții și organizații similare din alte state, în condițiile legii;

22. întreprinde acțiuni și inițiative, potrivit competențelor stabilite de lege, pentru participarea României la acțiunile de cooperare bilaterală și multilaterală, la nivel subregional, regional și global, pentru valorificarea oportunităților și facilităților de asistență financiară, tehnică, tehnologică și științifică;

23. exercită și alte responsabilități, în conformitate cu prevederile legislației naționale și ale actelor juridice internaționale la care România este parte;

24. asigură cadrul juridic și instituțional pentru facilitarea și stimularea dialogului asupra politicilor, strategiilor și deciziilor privind mediul și dezvoltarea durabilă;

25. coordonează elaborarea formei finale a poziției României în promovarea noului acquis de mediu la nivelul Uniunii Europene;

26. programează, coordonează și monitorizează utilizarea asistenței financiare nerambursabile acordate României de Uniunea Europeană în domeniile sale de activitate;

27. asigură accesul publicului la informațiile de mediu, consultarea și participarea acestuia la luarea deciziilor privind mediul;

28. inițiază și dezvoltă programe de educație și de instruire a specialiștilor în domeniul său de activitate, colaborează cu ministerele, cu celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, cu instituțiile de învățământ, știință și cultură, cu reprezentanții mijloacelor de informare a publicului;

29. asigură relația cu Parlamentul României, cu sindicatele și patronatele din sfera sa de activitate, precum și cu mass-media.

(2) Ministerul Mediului îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de actele normative în vigoare.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale Ministerul Mediului colaborează cu celelalte autorități și instituții ale administrației publice centrale și locale.

Art. 4. — Ministerul Mediului, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, îndeplinește și următoarele atribuții specifice:

1. solicită autorităților și instituțiilor din cadrul administrației publice centrale informații necesare elaborării Strategiei naționale de dezvoltare durabilă în acord cu politica europeană în materie, elaborează strategia, pe care o supune Guvernului spre adoptare;

2. solicită autorităților administrației publice centrale rapoarte cu privire la realizarea obiectivelor Strategiei naționale de dezvoltare durabilă pe domeniile de responsabilitate ale acestora și propune, după caz, revizuirea planurilor de acțiune în scopul atingerii țințelor stabilite prin strategie;

3. coordonează și urmărește implementarea legislației naționale armonizate cu prevederile și cerințele legislației comunitare de mediu;

4. coordonează elaborarea și supune aprobării Guvernului Planul național de acțiune pentru protecția mediului;

5. urmărește implementarea Planului național de acțiune pentru protecția mediului;

6. aprobă instrucțiuni privind elaborarea planurilor locale și regionale de acțiune pentru protecția mediului;

7. asigură raportarea indicatorilor de mediu din sistemul indicatorilor de dezvoltare durabilă la organismele internaționale, pe baza datelor furnizate de celelalte autorități responsabile de implementarea strategiilor sectoriale;

8. elaborează, actualizează și urmărește aplicarea strategiilor, planurilor și programelor naționale sectoriale în domeniile protecției mediului și gospodăririi apelor, după cum urmează:

a) Strategia națională și Planul național de acțiune privind protecția atmosferei;

b) Strategia națională și Planul național de acțiune în domeniul schimbărilor climatice;

c) Strategia națională și Planul național de gestiune a deșeurilor;

d) strategiile și planurile naționale privind gestionarea substanțelor și preparatelor periculoase;

e) Strategia națională și Planul național pentru conservarea biodiversității;

f) Strategia națională și Planul național privind biosecuritatea;

g) Strategia națională de management al riscului la inundații;

h) Strategia națională și Planul național de acțiune pentru gospodărirea resurselor de apă;

i) Strategia de management integrat al zonei costiere și Planul strategic de acțiune pentru reabilitarea și protecția Mării Negre;

j) Programul național de reducere progresivă a emisiilor de SO₂, NO_x, COV și NH₃;

k) Programul național de reducere a emisiilor de SO₂, NO_x și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere;

l) Programul operațional sectorial pentru infrastructura de mediu;

9. coordonează activitățile în domeniul schimbărilor climatice în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și adaptarea la efectele schimbărilor climatice;

10. coordonează și monitorizează procesul de implementare a Schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră;

11. coordonează actualizarea anuală a Registrului național privind inventarul instalațiilor care intră sub incidența prevederilor legale privind prevenirea și controlul integrat al poluării și elaborează raportările solicitate de instituțiile europene și internaționale;

12. îndeplinește funcțiile de secretariat tehnic și administrativ pentru tratatele, convențiile și acordurile internaționale din domeniile sale de responsabilitate, precum și de punct focal național și/sau de autoritate națională competentă pentru activitățile aflate în coordonarea unor instituții, organisme și organizații internaționale, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale la care România este parte;

13. asigură secretariatele comisiilor mixte în domeniul mediului și gospodăririi apelor, înființate pentru implementarea acordurilor și convențiilor bilaterale;

14. elaborează și promovează acte normative necesare punerii în aplicare a prevederilor procedurii de organizare și coordonare a Schemei de management și audit de mediu (EMAS), care permite participarea voluntară a organizațiilor la această schemă;

15. asigură elaborarea de cercetări, studii, prognoze, politici și strategii în domeniul protecției mediului, în scopul obținerii datelor și informațiilor necesare în vederea fundamentării deciziilor privind mediul și dezvoltarea durabilă, precum și al promovării programelor de dezvoltare în domeniul mediului;

16. coordonează activitățile privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiental;

17. coordonează activitățile privind evaluarea și gestionarea calității aerului;

18. coordonează și supraveghează respectarea prevederilor privind substanțele și preparatele periculoase, în colaborare cu celelalte autorități competente, potrivit legii;

19. coordonează și supraveghează respectarea prevederilor privind solul, subsolul și gestionarea deșeurilor, în colaborare cu celelalte autorități competente, potrivit legii;

20. organizează și coordonează activitatea referitoare la protecția naturii și conservarea diversității biologice, a habitatelor naturale, a speciilor de floră și faună sălbatică, în scopul utilizării durabile a acestora, dezvoltarea și buna administrare a rețelei naționale de arii protejate, în acord cu politicile și practicile specifice aplicate la nivel european și global, prin crearea structurilor de administrare proprii pentru ariile protejate care necesită constituirea acestora, aprobă regimul de administrare a tuturor ariilor naturale protejate și executarea controlului privind respectarea legislației specifice;

21. avizează programele de exploatare a resurselor naturale, corelate cu capacitatea de suport a ecosistemelor, în raport cu obiectivele dezvoltării durabile;

22. asigură cadrul național privind biosecuritatea;

23. organizează sistemul național de monitorizare integrată a calității și radioactivității mediului, coordonează activitatea acestuia și aprobă raportul anual privind starea mediului;

24. asigură, prin compartimentele proprii, prin unitățile subordonate sau prin cele aflate sub autoritatea sa, secretariatele tehnice specifice activităților de protecție a mediului și gospodărire a apelor;

25. stabilește regimul de utilizare a resurselor de apă și asigură elaborarea de cercetări, studii, prognoze și strategii pentru domeniul gospodăririi cantitative și calitative a apelor, precum și elaborarea programelor de dezvoltare a lucrărilor, instalațiilor și amenajărilor de gospodărire a apelor;

26. colaborează cu celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale pentru amenajarea complexă a bazinelor hidrografice, valorificarea de noi surse de apă în

concordanță cu dezvoltarea economico-socială a țării, protecția apelor împotriva epuizării și degradării, precum și pentru apărarea împotriva efectelor distructive ale apelor;

27. coordonează elaborarea și reactualizarea schemelor directe de management și amenajare a bazinelor hidrografice și desfășurarea activităților de interes public din domeniul meteorologiei și hidrologiei;

28. coordonează, prin Inspekția de Stat a Apelor, aplicarea prevederilor legale în domeniul gospodăririi apelor;

29. asigură baza metodologică și atestă persoanele juridice și fizice pentru întocmirea studiilor de meteorologie, hidrologie și hidrogeologie, a studiilor și proiectelor de gospodărire a apelor, pentru evaluarea stării de siguranță în exploatare a barajelor și a altor lucrări hidrotehnice;

30. coordonează activitatea de avizare și de autorizare, din punctul de vedere al gospodăririi apelor, a lucrărilor care se construiesc pe ape sau în legătură cu apele, activitatea de avizare a documentațiilor de evaluare a stării de siguranță în exploatare a barajelor existente și a proiectelor barajelor noi, precum și activitatea de emitere a autorizațiilor de funcționare în condiții de siguranță a barajelor aflate în exploatare și a acordurilor de funcționare în siguranță pentru barajele noi;

31. organizează sistemul informațional specific domeniului gospodăririi apelor și evidenței dreptului de folosire cantitativă și calitativă a apelor;

32. asigură documentațiile necesare pentru concesionarea resurselor de apă și a lucrărilor de gospodărire a apelor care aparțin domeniului public sau, după caz, pentru darea în administrare a acestora și urmărește îndeplinirea de către concesionar, respectiv administrator a sarcinilor ce îi revin;

33. stabilește strategia organizării la nivel național a activităților de meteorologie, hidrologie și hidrogeologie, a sistemului de informare, prognoză și avertizare asupra fenomenelor hidrometeorologice periculoase și a sistemului de avertizare în caz de accident la construcțiile hidrotehnice;

34. coordonează realizarea Planului de management al fluviului Dunărea pentru teritoriul României;

35. organizează periodic acțiuni de verificare a stării tehnice și funcționale a lucrărilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor, indiferent de deținător, și stabilește măsurile ce se impun;

36. stabilește metodologia de fundamentare a sistemului de plăți în domeniul apelor, precum și procedura de elaborare a acesteia;

37. dispune măsuri de instituire a unui regim de supraveghere specială sau de oprire a activității poluatorului ori a instalației care provoacă poluarea apelor;

38. elaborează și urmărește aplicarea Programului de eliminare treptată a emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase în ape;

39. elaborează și promovează, potrivit legii, proiecte de acte normative, regulamente, instrucțiuni și norme tehnice specifice domeniilor meteorologiei, hidrologiei, hidrogeologiei, gospodăririi apelor și siguranței în exploatare a barajelor;

40. coordonează activitatea de elaborare a planurilor de apărare împotriva inundațiilor;

41. organizează și certifică corpul de experți pentru evaluarea stării de siguranță în exploatare a barajelor încadrate în categoriile de importanță A și B, precum și activitatea de avizare a specialiștilor pentru asigurarea stării de siguranță în exploatare a barajelor încadrate în categoriile de importanță C și D;

42. aprobă lista definitivă a barajelor, cu declararea publică a caracteristicilor generale, a categoriei de importanță și a

gradului de risc asociat acestora, lista barajelor cu risc sporit și a celor din categoria de importanță majoră, precum și fișele de evidență a barajelor administrate de deținătorii cu orice titlu;

43. certifică personalul de conducere și coordonare a activității de urmărire în timp a barajelor și controlează activitatea acestuia;

44. dispune expertizarea lucrărilor hidrotehnice cu risc crescut de avarie și stabilește, împreună cu autoritatea publică centrală din domeniul lucrărilor publice, măsurile operative imediate și de perspectivă pentru evitarea accidentelor;

45. elaborează lista de specificații tehnice și metode standardizate pentru analiza și monitorizarea stării apelor;

46. elaborează și promovează normele de calitate a resurselor de apă legate de funcțiile apei privind calitatea apei brute pentru apa potabilă, calitatea apei necesare susținerii vieții peștilor și crustaceelor;

47. coordonează activitatea comitetelor de bazin;

48. coordonează activitatea de elaborare a politicilor publice în domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor.

CAPITOLUL III

Conducerea ministerului

Art. 5. — (1) Conducerea Ministerului Mediului se exercită de către ministru.

(2) Ministrul mediului reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate.

(3) Ministrul mediului răspunde de întreaga activitate a ministerului în fața Guvernului, precum și, în calitate de membru al Guvernului, în fața Parlamentului.

(4) Ministrul mediului îndeplinește în domeniul de activitate al ministerului atribuțiile generale prevăzute la art. 53 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Ministrul mediului îndeplinește și alte atribuții specifice, stabilite prin alte acte normative.

(6) Ministrul mediului conduce activitatea aparatului propriu al Ministerului Mediului și exercită întreaga autoritate asupra unităților aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea ministerului.

(7) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin ministrul mediului emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(8) Ministrul mediului îndeplinește, conform legii, funcția de ordonator principal de credite.

Art. 6. — (1) În activitatea de conducere a ministerului, ministrul mediului este ajutat de 2 secretari de stat.

(2) Secretarii de stat exercită atribuțiile delegate, prin ordin, de ministrul mediului.

Art. 7. — În cazul în care ministrul mediului, din diferite motive, nu își poate exercita atribuțiile curente, desemnează secretarul de stat care să exercite aceste atribuții, înștiințându-l pe primul-ministru despre aceasta.

Art. 8. — (1) Secretarul general este înalt funcționar public, numit pe criterii de profesionalism, în condițiile legii.

(2) Secretarul general îndeplinește atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Secretarul general îndeplinește și alte atribuții prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a ministerului ori încredințate de ministrul mediului.

(4) În realizarea atribuțiilor ce îi revin secretarul general este ajutat de un secretar general adjunct, care este înalt funcționar public, numit pe criterii de profesionalism, în condițiile legii.

Art. 9. — (1) Pe lângă ministrul mediului funcționează, ca entități consultative, colegiul ministerial și consiliul consultativ.

(2) Componenta și regulamentul de funcționare ale celor două entități consultative se aprobă prin ordin al ministrului mediului.

CAPITOLUL IV

Structura organizatorică

Art. 10. — (1) Structura organizatorică a Ministerului Mediului este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul structurii organizatorice, prin ordin al ministrului mediului, se pot organiza direcții, servicii, birouri și compartimente, stabilindu-se numărul posturilor de conducere, potrivit legii.

(2) În structura organizatorică a Ministerului Mediului se organizează și funcționează, în subordinea ministrului și a secretarilor de stat, cabinetele demnitarilor.

(3) Atribuțiile și responsabilitățile compartimentelor din aparatul propriu al Ministerului Mediului se stabilesc, în conformitate cu structura organizatorică, prin regulamentul de organizare și funcționare a ministerului, aprobat prin ordin al ministrului mediului.

(4) Statul de funcții, structura posturilor pe compartimente, precum și încadrarea, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu ori, după caz, a raporturilor de muncă pentru personalul din aparatul propriu al Ministerului Mediului se aprobă prin ordin al ministrului mediului.

(5) Numărul maxim de posturi este de 533, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului.

(6) Personalul necesar desfășurării activităților Ministerului Mediului este format din funcționari publici și personal contractual.

(7) Numărul de posturi aferent fostului Minister al Mediului și Dezvoltării Durabile se preia, împreună cu fondurile corespunzătoare, de Ministerul Mediului.

(8) Personalul încadrat pe posturile prevăzute la alin. (7) se preia de Ministerul Mediului, potrivit dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale.

(9) Salarizarea personalului din aparatul propriu și din instituțiile subordonate se face potrivit legii.

(10) Ministerul Mediului preia toate drepturile și obligațiile fostului Minister al Mediului și Dezvoltării Durabile, inclusiv bunurile mobile și imobile aflate în administrarea sau, după caz, în proprietatea acestuia.

Art. 11. — (1) În cadrul Ministerului Mediului funcționează Direcția generală pentru managementul instrumentelor structurale, care îndeplinește funcția de autoritate de management pentru Programul operațional sectorial pentru infrastructura de mediu.

(2) Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial pentru infrastructura de mediu coordonează metodologic structurile desemnate ca organisme intermediare pentru Programul operațional sectorial pentru infrastructura de mediu, organizate la nivelul celor 8 regiuni de dezvoltare stabilite prin Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Organismele intermediare prevăzute la alin. (2) sunt conduse de câte un director executiv, iar numărul și structura posturilor pe fiecare unitate regională se stabilesc prin ordin al ministrului mediului.

(4) Organismele intermediare pentru Programul operațional sectorial pentru infrastructura de mediu îndeplinesc atribuțiile delegate de autoritatea de management pentru Programul

operațional sectorial pentru infrastructura de mediu și răspund pentru îndeplinirea acestora.

Art. 12. — Ministerul Mediului are în subordine, sub autoritate sau în coordonare, după caz, unitățile prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 13. — Structura organizatorică, regulamentele de organizare și funcționare, statele de funcții, numărul de posturi și încadrarea personalului din unitățile bugetare care funcționează în subordinea Ministerului Mediului, prevăzute în anexa nr. 2, se aprobă prin ordin al ministrului mediului, în limita numărului maxim de posturi, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 14. — (1) În subordinea Ministerului Mediului se organizează și funcționează, în condițiile legii, unități de management al proiectului și unități de implementare a proiectelor, conduse de câte un director de proiect, în vederea asigurării unui cadru unitar pentru managementul și implementarea proiectelor finanțate prin împrumuturi externe rambursabile sau nerambursabile.

(2) Structura organizatorică, numărul de personal și regulamentul de organizare și funcționare ale acestor unități se stabilesc prin ordin al ministrului mediului.

(3) Ministrul mediului numește personalul unităților și stabilește competențele directorului de proiect.

Art. 15. — Ministrul mediului numește și eliberează din funcție conducătorii instituțiilor subordonate și unităților din coordonarea și de sub autoritatea ministerului, în condițiile legii.

Art. 16. — (1) Pe lângă Ministerul Mediului funcționează următoarele organisme consultative:

a) Comitetul interministerial pentru coordonarea integrării domeniului protecției mediului în politicile și strategiile sectoriale la nivel național;

b) Comitetul ministerial pentru situații de urgență (CMSU);

c) Comisia națională pentru siguranța barajelor și a altor lucrări hidrotehnice (CONSIB);

d) Comitetul național român pentru Programul hidrologic internațional;

e) Comisia națională de acordare a etichetei ecologice;

f) Comitetul consultativ de organizare și coordonare a schemelor de management de mediu și audit;

g) Comisia tehnico-economică;

h) Centrul român pentru reconstrucția ecologică a râurilor și lacurilor;

i) Comisia națională privind schimbările climatice;

j) Consiliul interministerial al apelor.

(2) Membrii organismelor prevăzute la alin. (1) sunt salariați de unitățile la care sunt angajați, iar secretariatele tehnice permanente ale acestor organisme se asigură de Ministerul Mediului sau de unitățile desemnate dintre cele prevăzute în anexa nr. 2, în cadrul numărului de posturi aprobat.

(3) Regulamentele de organizare și funcționare a organismelor consultative prevăzute la alin. (1) lit. a)—i), precum și componența acestora se aprobă prin ordin al ministrului mediului.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 17. — (1) Ministerul Mediului are în dotare, pentru transportul persoanelor din aparatul propriu, un număr de autoturisme stabilit potrivit actelor normative în vigoare.

(2) Pentru activități specifice de control la unitățile din subordine, pentru deplasări în caz de poluare, accidente industriale, apărare împotriva inundațiilor și fenomenelor meteorologice periculoase, pentru realizarea atribuțiilor ce revin organismelor intermediare pentru Programul operațional sectorial pentru infrastructura de mediu, precum și în caz de alte urgențe de mediu și de gospodărire a apelor se utilizează un număr de 12 autovehicule cu un consum lunar de 300 litri/autovehicul.

Art. 18. — Numărul autoturismelor pentru transportul personalului și pentru alte utilizări speciale, precum și cota de consum lunar alocată pentru unitățile subordonate se stabilesc prin ordin al ministrului mediului, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 19. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 20. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) alineatele (2) și (5) ale articolului 8 din Hotărârea Guvernului nr. 459/2005 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 31 mai 2005, cu modificările ulterioare;

b) alineatul (6) al articolului 7 și articolul 20 din Hotărârea Guvernului nr. 1.224/2007 pentru organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 1 noiembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) articolul 26 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 367/2002 privind aprobarea Statutului de organizare și funcționare a Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” și a componenței nominale a Consiliului științific, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 25 aprilie 2002, cu modificările ulterioare;

d) Hotărârea Guvernului nr. 368/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 27 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului,

Nicolae Nemirschi

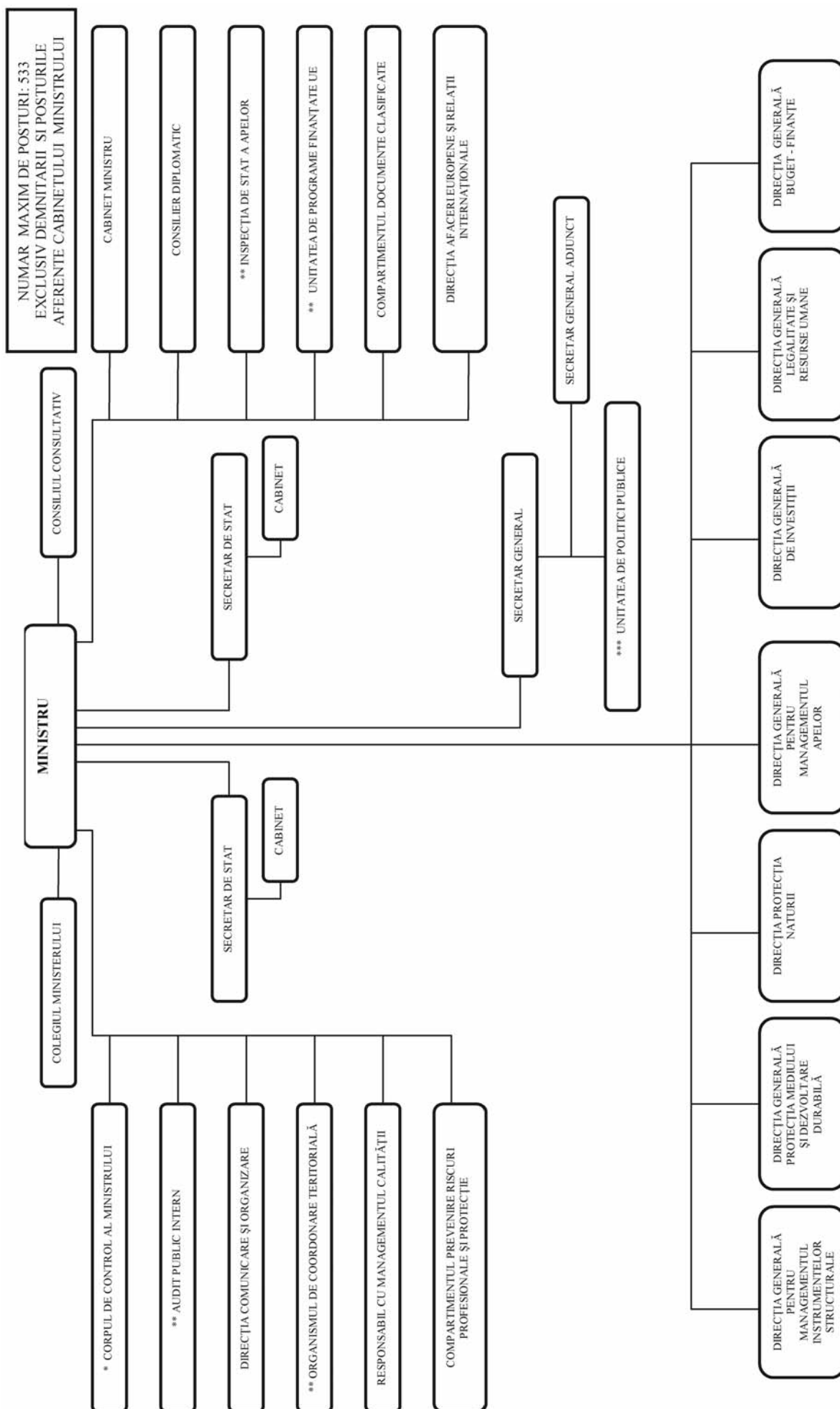
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Mediului

*) SE ORGANIZEAZĂ LA NIVEL DE DIRECȚIE

**) SE ORGANIZEAZĂ LA NIVEL DE SERVICIU

***) SE ORGANIZEAZĂ LA NIVEL DE COMPARTIMENT

1. Unități care funcționează în subordinea Ministerului Mediului

Nr. crt.	Denumirea unității
I.	Instituții publice cu personalitate juridică finanțate integral din bugetul de stat
1.	Agenția Națională pentru Protecția Mediului
2.	Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”
3.	Garda Națională de Mediu
II.	Unități fără personalitate juridică finanțate integral din bugetul de stat
1.	Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial „Mediu” Bacău pentru Regiunea 1 — Nord-Est
2.	Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial „Mediu” Galați pentru Regiunea 2 — Sud-Est
3.	Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial „Mediu” Pitești pentru Regiunea 3 — Sud—Muntenia
4.	Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial „Mediu” Craiova pentru Regiunea 4 — Sud-Vest Oltenia
5.	Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial „Mediu” Timișoara pentru Regiunea 5 — Vest
6.	Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial „Mediu” Cluj-Napoca pentru Regiunea 6 — Nord-Vest
7.	Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial „Mediu” Sibiu pentru Regiunea 7 — Centru
8.	Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial „Mediu” București pentru Regiunea 8 — București—Ilfov
III.	Unități cu finanțare externă și de la bugetul de stat
1.	Unități de management al proiectului (UMP)
2.	Unități de implementare a proiectului (UIP)
IV	Instituii publice finanțate din venituri proprii și de la bugetul de stat
1.	Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate

Notă:

Numărul maxim de posturi finanțate de la bugetul de stat pentru instituțiile prevăzute la cap. I, II și IV este de 3.861.

2. Unități care funcționează sub autoritatea Ministerului Mediului

Nr. crt.	Denumirea unității
1.	Administrația Națională de Meteorologie

3. Unități care funcționează în coordonarea Ministerului Mediului

Nr. crt.	Denumirea unității
I.	Unități finanțate din venituri proprii
1.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — ICIM București
2.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Marină „Grigore Antipa” — I.N.C.D.M. Constanța
3.	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare „Delta Dunării” — I.N.C.D.D.D. Tulcea
4.	Administrația Fondului pentru Mediu
5.	Administrația Națională „Apele Române”

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 954/2005
privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice
efectuate de Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM**

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) lit. k) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.022/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Române de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 și 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și ale art. 46 alin. (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 954/2005 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 14 noiembrie 2005, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 3 februarie 2009.
Nr. 92.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 954/2005)

TARIFE

privind prestațiile de servicii specifice efectuate de Agenția de Salvare a Vieții Omenești pe Mare — ARSVOM

Nr. crt.	Denumirea tarifului	Tarif (euro/h)
1.	Tarif R/M Hercules în marș	1.512
2.	Tarif R/M Hercules în staționare	336
3.	Tarif Albatros S.A.R. în marș	131
4.	Tarif Albatros S.A.R. în staționare	10
5.	Tarif șalupă intervenție (Cristal, Safir, Rubin) în marș	215
6.	Tarif șalupă intervenție (Cristal, Safir, Rubin) în staționare	15
7.	Tarif șalupă salvare S.A.R. (Opal, Topaz) în marș	170
8.	Tarif șalupă salvare S.A.R. (Opal, Topaz) în staționare	11
9.	Tarif șalupă 150 CP (Saturn, Jupiter, Sorana 1, Sorana 2, Sorana 3) în marș	37
10.	Tarif șalupă 150 CP (Saturn, Jupiter, Sorana 1, Sorana 2, Sorana 3) în staționare	1,8
11.	Tarif scafandru autonom în imersie	35
12.	Tarif scafandru autonom în asistență/deplasare	13
13.	Tarif sac pneumatic cu deschidere inferioară 500 kgf	2
14.	Tarif sac pneumatic cu deschidere inferioară 1.000 kgf	2
15.	Tarif sac pneumatic cu deschidere inferioară 2.000 kgf	2
16.	Tarif sac pneumatic cu deschidere inferioară 3.000 kgf	2
17.	Tarif sac pneumatic cu deschidere inferioară 5.000 kgf	2
18.	Tarif sac pneumatic cu deschidere inferioară 10.000 kgf	2

Nr. crt.	Denumirea tarifului	Tarif (euro/h)
19.	Tarif sac pneumatic ermetic 500 kgf	2
20.	Tarif sac pneumatic ermetic de 1.000 kgf	2
21.	Tarif sac pneumatic ermetic de 3.000 kgf	2
22.	Tarif sac pneumatic ermetic de 5.000 kgf	2
23.	Tarif sac pneumatic ermetic de 10.000 kgf	2
24.	Tarif sac pneumatic ermetic de 20.000 kgf	2
25.	Tarif cilindri ridicători 200 tf	2
26.	Tarif pompe submersibile pentru nămol, pompe submersibile tip EPET Pompe submersibile Q = 60 m ³ /h; Q = 500 m ³ /h; alte pompe și electrocompresoare de aer	22,5
27.	Tarif motocompresoare aer respirabil, motocompresoare aer industrial, diverse motocompresoare de aer	12
28.	Tarif baraj antipoluare „mare liberă”	0,4 euro/ml/h
29.	Tarif baraj antipoluare „port”	0,14 euro/ml/h
30.	Tarif automacara 45 tf în deplasare	51
31.	Tarif automacara 45 tf în lucru efectiv	26
32.	Tarif motostivuitor 10 tf în lucru efectiv/deplasare/asistență	23
33.	Tarif grup acționare baraje antipoluare (10 kw) — umflare/dezumflare/rulare/derulare	9,7
34.	Tarif grup acționare pompă (Skimmer) 25 m ³ /h „mic”	10
35.	Tarif grup acționare pompă (Skimmer) 50 m ³ /h „mare”	13,5
36.	Tarif utilizare autocamionetă	0,26 euro/km

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna februarie 2009

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Pentru luna februarie 2009, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 10,25% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 4 februarie 2009.
Nr. 5.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 324244

MONITORUL
OFICIAL